

Motion till riksdagen

1988/89:Sf276

av Stina Gustavsson och Marianne Jönsson
(båda c)

Anhörigas insatser vid växelvård

Under senare år har olika vårdformer växt fram. Verksamheten inom långtidssjukvården har utvecklats till att förbättra patientens livssituation genom såväl kvalificerad som effektiv rehabilitering. Detta har lett till att långvårdspatienter kan återvända hem under kortare perioder. Anhöriga tar då på sig tung arbetsbörda och ett stort ansvar. För samhället som helhet innebär detta system besparingar.

De flesta anhörigvårdare är ofta i samma ålder som den vårdade och ofta i pensionsåldern. Inte sällan har makarna låg pension. Det finns exempel i landet på att när en intagen patient övergår till att vistas viss tid i hemmet, ofta varannan vecka, återgår försäkringskassan till att klassa ett par makar som samboende mot att de tidigare uppburit pension som ensamstående under sjukhemsvistelsen.

Detta sätt är att löna den anhörige som ställer upp som vårdare på fel sätt. Samhället borde i stället vara generöst i sin tillämpning av lagen. Försäkringskassans tillämpning är snarare det motsatta, och många vill därför inte övergå till växelvård, trots möjligheter att kunna vistas hemma kortare tider. Enligt vår mening måste pensionssystemet utformas så att vårdinsatser av ovanstående art inte bestraffas.

Hemställan

Med stöd av det anförda hemställer vi
att riksdagen hos regeringen begär förslag för att skapa bättre villkor för anhörigas insatser vid växelvård.

Stockholm den 20 januari 1989

Stina Gustavsson (c)

Marianne Jönsson (c)